

หมู่บ้านแครนบาร์โรว์ สกอตแลนด์

เมื่อขึ้นไปถึงไหล่เขาเตียนโล่งเป็นเนินเตี้ยๆ อาคารที่พักหลังใหญ่โตของ
คิลเชิร์นลอดจกก็กลืนหายไปในความมืด เหลือเพียงแสงไฟเรืองรองสีเหลือง
อ่อนจางตามช่องหน้าต่าง ท่ามกลางบรรยากาศที่ปกคลุมด้วยละอองหมอก จืดจาง
เอสเตอร์ฮาชี้และเจ้าหน้าที่พิเศษอลอยเซียส เพนเดอร์แกสต์หยุดเงี้ยวฟังชั่วขณะ
และปิดไฟฉายเมื่อขึ้นไปถึงสันเขา ขณะนั้นเป็นเวลาตีห้า แสงแรกของวันเพิ่งจะ
ปรากฏ และเหล่าดวงเริ่มแผดเสียง

ทั้งสองคนเฝ้ารอโดยไม่ปริปากพูดจา ขณะที่สายลมกระซิบผ่านทุ่งหญ้า
โอดครวญที่น้ำแข็งตัวจนก้อนหินแตกร้าว แต่ไม่มีความเคลื่อนไหวใดๆ ปรากฏ
ให้เห็น

“ส่งสัยเราจะมาเข้ากันได้” เอสเตอร์ฮาชี้พูดขึ้นในที่สุด

“น่าจะใช่” เพนเดอร์แกสต์พิมพ์คำตอบ

เขาทั้งสองยังเฝ้ารอ เมื่อแสงสีเทาจางๆ ปรากฏขึ้นทางขอบฟ้าด้านทิศ
ตะวันออก มองเห็นยอดเขาแกรมเป็นนทีรกร้างทาบทับเป็นเงามืด ส่งให้ทิวทัศน์
รอบบริเวณตกอยู่ในความมืดมัว ภูมิประเทศรอบตัวพวกเขาเริ่มชัดเจนขึ้น
ในบรรยากาศที่มีแต่ความหม่นมืด

ที่พักแรมสำหรับการออกล่าสัตว์อยู่ห่างไปไกลมากข้างหลัง เห็น
บ่อมปรากฏและเชิงเทินหินต่างดวงด้วยความชื้นในดงต้นสนแบล็กเฟอร์ มองดู
มันคงแข็งแรงและเงียบสงบ ตรงไปข้างหน้า สันเขาเป็นเนินเตี้ยๆ ที่เปรียบประหนึ่ง
เชิงเทินผงดสูงหายไปในความมืดเบื้องบน ด้านข้างภูเขาปรากฏร่องรอยของ

ไฟป่า เป็นร่องน้ำตกหลายร่องทั้งตัวสู่ผืนน้ำดำเมืงของทะเลสาบล็อกดูอินต่ำลงไป สามร้อยเมตร และมองแทบไม่เห็นท่ามกลางแสงสลัว ถัดไปทางขวามือ ต่ำลงไป คือจุดเริ่มต้นของทุ่งหญ้าชุ่มน้ำเรียกว่าฟาร์ลมีร์ ปกคลุมด้วยไธหมกลอยเป็นสาย แผ่ออกไปทุกทิศทาง พร้อมกับหอบเอากลิ่นเน่าเหม็นอย่างๆ ผสมผสานกับกลิ่น ก๊าซในบึงและกลิ่นฉุนน้ำวุ้นเวียนของดอกอีทเทอร์ที่บ้านสะพรังลอยมาด้วย

เพนเดอร์แกสต์ยกปืนขึ้นสะพายไหล่อีกครั้ง ก่อนออกเดินไปตามหนทาง รวงเลือนบนไหล่เขาที่ลาดสูงชันน้อยๆ โดยไม่พูดอะไรสักคำ เอสเตอร์ฮาซี เดินตามไป ใบหน้าที่ไม่อาจหยั่งได้ถึงความรู้สึกซ่อนอยู่ในเงามืดใต้หมวก ขณะ เดินสูงขึ้นไป ทุ่งฟาร์ลมีร์ก็ปรากฏให้เห็นตรงหน้า ทุ่งหญ้าที่ดูไม่น่าไว้วางใจแห่งนี้ หอดไปสุดขอบฟ้า ด้านทิศตะวันตกขนาบด้วยผืนน้ำดำสนิทของหนองน้ำอินิช อันกว้างใหญ่

ผ่านไปสองสามนาที่ เพนเดอร์แกสต์ก็หยุดเดินและยกมือขึ้น

“มีอะไรเธอ” เอสเตอร์ฮาซีถาม

คำตอบไม่ได้มาจากเพนเดอร์แกสต์ แต่เป็นเสียงประหลาดชวนขนลุก ที่ก้องสะท้อนมาจากที่ลับตาในหุบเขา มันคือเสียงที่ต่างไปจากปกติของกวางแดง ตัวผู้ที่กำลังติดลัด เสียงนั้นคำรามลั่นลั่นสะท้าน ก้องกังวานทั่วทั้งภูเขาและที่ลุ่ม ประหนึ่งเสียงร้องแห่งความพ่ายแพ้ของปีศาจ บ่งบอกถึงความคับแค้นและอารมณ์ ก้าวร้าว เมื่อกวางตัวผู้ท่องไปทั่วบริเวณที่สูงและทุ่งหญ้าเพื่อต่อสู้ช่วงชิงฮาเร็ม มาเป็นของตน ซึ่งบ่อยครั้งมักจะจบลงด้วยความตาย

เสียงร้องดังกล่าวได้รับการตอบสนองด้วยเสียงที่สองจากจุดที่ใกล้กว่านั้น มันดังมาจากชายฝั่งทะเลสาบ แต่แล้วก็มีอีกเสียงดังมาจากท้องทุ่งไกลออกไป เสียงกู่ร้องจากทิศทางต่างๆ ที่ชนารับกันพาให้บรรยากาศทั่วบริเวณนั้นลั่นสะเทือน เอสเตอร์ฮาซีกับเพนเดอร์แกสต์นั่งฟังอยู่เงียบๆ ขณะจับสังเกตุ กำหนดทิศทาง ตลอดจนจังหวะจะโคนและพลังของแต่ละเสียงอย่างรอบคอบ

ในที่สุดเอสเตอร์ฮาซีก็พูดขึ้นด้วยเสียงที่แทบจะไม่ดังไปกว่าสายลม “เจ้าตัว ที่อยู่ในหุบเขาดูจะใหญ่กว่าเพื่อน”

“ไม่มีเสียงตอบจากเพนเดอร์แกสต์

“ผมว่าเราไปตามล่าเจ้าตัวนั้นกันเถอะ”

“ตัวที่อยู่ในหนองน้ำ” เพนเดอร์แกสต์พิมพ์ “ใหญ่กว่านั้นอีก”

ต่างฝ่ายต่างเงียบ จนกระทั่งเอสเตอร์ฮาซีเอ่ยขึ้น “แน่นอนว่าคุณคงรู้จักเกี่ยวกับการเข้าไปในเซตหนองน้ำดี”

เพนเดอร์แกสต์ยกมือชี้ตัวขาวขึ้นบอก ปฏิเสธไม่รับฟัง “ผมไม่สนใจกฎเกณฑ์สักเท่าไร คุณล่ะ”

เอสเตอร์ฮาซีเฝ้าปาก ไม่พูดอะไร

ทั้งคู่ออให้แสงสีเทาามรุ่งอรุณบนแผ่นฟ้าด้านทิศตะวันออกเปลี่ยนเป็นสีแดงเรื่อ และแสงสว่างรุกคืบเหนือภูมิประเทศโล่งเตียนแถบไฮแลนด์อย่างต่อเนื่อง ขณะนี้หนองน้ำที่อยู่ต่ำลงไปข้างล่างเห็นเป็นแอ่งสีดำ ร่องน้ำที่เป็นโคลนตมทอดตัวประหนึ่งริบบิ้น ตลอดจนบ่อโคลนและปลักตมที่ไหวกระเพื่อมไม่เคยหยุดนิ่ง ซึ่งกระจายตัวอยู่ระหว่างพงหญ้าและดงก้อนหินแตกร้าวที่หลอกลตา เพนเดอร์แกสต์หยิบกล้องส่องทางไกลตาเดียวออกมาจากกระเป๋า ดึงให้มันเปิดออกแล้วส่องดูทั่วบริเวณหนองน้ำ ผ่านไปครู่ใหญ่เขาจึงส่งกล้องให้อีกฝ่าย “มันอยู่ระหว่างหินก้อนที่สองกับสาม ลึกเข้าไปในหนองน้ำราวแปดร้อยเมตร ทำทางดูเกรไม่เบา มันอยู่ตามลำพัง ไม่มีฝูงตัวเมียห้อมล้อม”

เอสเตอร์ฮาซีมองไปทางนั้นอย่างตั้งอกตั้งใจ “ดูเหมือนจะมีเขาลิบสองกิ้งเสียด้วย”

“ลิบสามต่างหาก” เพนเดอร์แกสต์พิมพ์

“ย่องตามตัวที่อยู่ในหุบเขาน่าจะง่ายกว่าเยอะ เพราะมีที่ให้เราซ่อนตัวมากกว่า ผมไม่แน่ใจว่าเราจะมีโอกาสได้แบกเจ้าตัวที่อยู่ในหนองน้ำกลับบ้านหรือเปล่า อีกอย่างนอกจากการลุยเข้าไปในหนองน้ำจะเสี่ยงมาก มันคงต้องเห็นเราตั้งแต่เราอยู่ห่างเป็นกิโลแน่ๆ”

“เราจะเข้าไปทางหินก้อนที่สองนั้น ให้มันอยู่ระหว่างตัวเรากับทาง ทิศทางลมเป็นใจให้เราอยู่แล้ว”

“ถึงอย่างนั้นก็เถอะ ในหนองน้ำนั้นอันตรายจะแย่”

ในระยะเวลาสองสามวินาทีที่น่าอึดอัด เพนเดอร์แกสต์หันไปมองหน้าผากกว้างส่อถึงความเป็นคนมีชาติตระกูลบนดวงหน้าของเอสเตอร์ฮาซี “คุณกลัวหรือจิดสัน”

เจ้าตัวชะงักไปครู่หนึ่งก่อนผืนหัวเราะเบาๆ กลบเกลื่อนคำวิพากษ์วิจารณ์ของเพนเดอร์แกสต์ “โอ้เอ๊ย ผมไม่กลัวแน่นอนอยู่แล้ว เพียงแต่คิดว่าคงยาก ทำไมเราต้องเสียเวลาไล่ตามมันไปทั่วหนองน้ำโดยไม่เกิดประโยชน์อะไรด้วยละ ในเมื่อยังมีกวางตัวอื่นที่วิเศษไม่แพ้กันรอเราอยู่ในหุบเขาโน่น”

เพนเดอร์แกสต์ไม่ตอบ กลับควานหาเหรียญในกระเป๋าแล้วหยิบเหรียญมูลค่าหนึ่งปอนด์ออกมา “หัวหรือก้อย”

“หัว” เอสเตอร์ฮาซีตอบอย่างไม่เต็มใจนัก

อีกฝ่ายโยนเหรียญขึ้นกลางอากาศแล้วรับไว้ จากนั้นก็ตบบนแขนเสื้อ “ก้อย กระสุนนัดแรกเป็นของผม”

เพนเดอร์แกสต์ออกนำหน้า เดินลงไปตามไหล่เขาเป็นนเดียร์ก ไม่มีร่องรอยของทางเดิน มีเพียงก้อนหินหักพังแซมด้วยหญ้าต้นสั้นๆ ดอกไม้ป่า และไโลเคน ขณะที่ความมืดยามราตรีลึกลับทางให้ความสว่างในยามค่ำคืน หมอกเหนือหนองน้ำก็ยิ่งหนาทึบและกระจายตัวปกคลุมบริเวณที่ต่ำก่อนจะลอยสูงขึ้นไปตามเนินเขาจนถึงยอด

ทั้งสองข่มตัวขยับเข้าหาหนองน้ำอย่างเงียบเชียบ เมื่อถึงเว้งหรือแอ่งแห่งหนึ่งบริเวณตีนเขา เพนเดอร์แกสต์ก็บู้บอให้หยุด เพราะกวางแดงมีประสาทสัมผัสที่ไวมากเป็นพิเศษ ชายทั้งสองจำเป็นต้องระมัดระวังอย่างมากไม่ให้มันเห็น ได้ยิน หรือได้กลิ่น

เพนเดอร์แกสต์ขยับเข้าไปมองข้ามขอบแอ่ง

กวางตัวนั้นอยู่ห่างไปกว่าเก้าร้อยเมตรและกำลังเดินช้าๆ อยู่ในหนองน้ำมันแหงนหน้าขึ้นสุดจมูกฟุดฟิดพร้อมทั้งเปล่งเสียงคำรามแสบนกั่วหาวกับรับรู้ตัวเสียงนั้นก้องสะท้อนแล้วจางหายไปท่ามกลางหินผา จากนั้นเจ้ากวางก็สะบัดขนก้มกลับลงไปสูดดมพื้นดินและเลือกเล็มหญ้า

“โอ้” เอสเตอร์ฮาซีกระซิบ “ใหญ่เป็นบ้าเลย”

“เราต้องลงมือให้เร็ว” เพนเดอร์แกสต์พึมพำตอบ “มันกำลังลุยลึกเข้าไปในหนองน้ำมากขึ้นทุกที”

ทั้งคู่พลิกตัวได้ขอบแอ่งไม่ให้กวางตัวนั้นเห็น แล้วเดินไปจนถึงเนินเล็กๆ ที่อยู่ในแนวเดียวกันกับเป้าหมาย ก่อนจะหมุนตัวกลับ เดินเข้าไปใกล้มันอย่าง

รวดเร็วและเงียบกริบ อาศัยเนิ่นลึกลงนั้นกำบังตัวระหว่างเหยียบย่ำตามกอหญ้า
นุ่มๆ แล้วคู้ตัวลงนั่งเมื่อมาถึงด้านอับลมของภูเขา ทิศทางลมยังเป็นใจเช่นเคย
และแล้วพวกเขาก็ได้ยินเจ้ากวางตัวนั้นร้องคำรามอีกครั้ง มันคือสัญญาณที่บอก
ให้รู้ว่าเจ้ากวางนั้นไม่รู้ว่าทั้งคู่อยู่แถวนั้น เพนเดอร์แกสต์ตัวลั่นเมื่อเสียงคำราม
ที่แสนจะน่ากลัวไม่ต่างจากสิงโตลั่นสุดลง เขาโบกไม้โบกมือบอกให้เอสเตอร์ฮาซี
รออยู่ข้างหลัง แล้วคลานไปที่ขอบเนินเพื่อลอบมองผ่านก้อนหินที่กลิ้งเกลื่อน
แถวนี้อย่างระมัดระวัง

เจ้ากวางตัวนั้นอยู่ห่างไปราวเก้าร้อยเมตร จมูกชูร่อนกลางอากาศและ
ขยับตัวไปมาอย่างกระสับกระส่าย มันสะบัดขนอีกครั้ง เขาเป็นประกายเงาเลื่อม
มันชูหัวขึ้นคำรามอีกรอบ ทั้งหมดสิบสามกึ่ง ยาวเกือบสิบสามเมตรเป็นอย่างน้อย
แปลกมากที่ไม่มีผู้ใดตัวเมียรอบตัวมัน ทั้งที่ล่องมาจนถึงปลายฤดูผสมพันธุ์แล้ว
ดูเหมือนจะมีกวางตัวผู้จำนวนหนึ่งที่เกิดขึ้นเพื่อจะอยู่อย่างสันโดษ

ทั้งสองยังอยู่ห่างเกินกว่าจะลั่นกระสุนได้อย่างแม่นยำ แค่มั่นอย่างเดียว
ยังไม่พอ เพราะไม่ว่าใครก็ไม่อยากเสี่ยงเพียงแค่ว่าร้ายสัตว์ประเภทนี้ให้บาดเจ็บ
ต้องให้ถึงตายสถานเดียว

เพนเดอร์แกสต์ลงจากไหล่เขากลับมาสมทบกับเอสเตอร์ฮาซี “มันอยู่
ห่างไปราวเก้าร้อยเมตร ไกลเกินไป”

“นั่นแหละที่ผมกลัว”

“ทำทางมันดูมั่นใจในตัวเองสูงมาก” เพนเดอร์แกสต์บอก “เพราะไม่เคย
มีใครมาล่าสัตว์แถวฟาล์มัวร์ มันก็เลยไม่ระวังตัวเท่าที่ควร แล้วลมก็พัดมาทาง
เราด้วย อีกอย่างมันกำลังเคลื่อนตัวห่างไปจากเรา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราน่าจะเสี่ยง
ตามมันไปได้”

เอสเตอร์ฮาซีส่ายหน้า “ข้างหน้าดูจะอันตรายมาก”

เพนเดอร์แกสต์ชี้ไปยังผืนทรายที่มีรอยเท้ากวางติดๆ กันกับจุดที่พวกเขา
ซ่อนตัวอยู่ “เราจะตามรอยเท้ามันไป คงไม่มีใครรู้จักหนทางในหนองน้ำแห่งนี้
ดีเท่าเจ้ากวางตัวนี้แน่ๆ”

เอสเตอร์ฮาซีผายมือ “งั้นก็นำหน้าไปเลย”

ทั้งคู่ปลดปิ่นไรเฟิลจากไหล่แล้วย่องออกจากหลังเนินเข้าหาทางตัวนั้น เจ้ากวางจดจ่อกับการตมกลืนที่ลอยมาจากทางเหนือมากกว่าอย่างอื่น มันให้ความสนใจกับสิ่งที่อยู่ข้างหลังน้อยมาก อีกทั้งเสียงสูดจุกและเสียงคำรามของมันก็กลบเสียงย่างเท้าเข้าไปใกล้ของคนทั้งสองจนหมด

เพนเตอร์แกสต์และเอสเตอร์ฮาซีก้าวเดินไปข้างหน้าด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่งยวด หยุดทุกครั้งที่เจ้ากวางทำท่าลังเลหรือหันหน้ามา ไม่ช้าพวกเขาจะเริ่มจะแซงหน้ามัน เจ้ากวางยังเฝ้าอย่างลึกเข้าไปในหนองน้ำเรื่อยๆ เห็นชัดว่ามันเดินตามกลิ่นที่ลอยมากลางอากาศ ทั้งสองพากันเดินต่อไปเงียบๆ ไม่ปริปากพูดจาและยอบตัวต่ำเข้าไป ซดลายุพรางสำหรับพื้นที่ไฮแลนด์กลมกลืนกับบรรยากาศของทุ่งหญ้าได้ดี รอยเท้ากวางทอดไปตามคันดินแน่นแข็งเกือบจะมองไม่ออก หนทางคดเคี้ยวผ่านแอ่งน้ำสวยงามเงียบสงบ เปลี่ยนด้วยปลักตมที่ไวกะระเพื่อมและหญ้าที่เอนตัวแบนราบ จะเป็นเพราะลักษณะพื้นที่ที่ไม่น่าไว้วางใจ การไล่ล่า หรือเหตุผลอื่นก็ตาม แต่ดูเหมือนบรรยากาศจะทวีความเคร่งเครียดขึ้นทุกขณะ

เมื่อทั้งคู่ขยับใกล้เข้าไปถึงระยะสองร้อยเจ็ดสิบสี่เมตร ซึ่งเป็นระยะที่สามารถลั่นกระสุนได้แม่นยำ เจ้ากวางตัวนั้นหยุดอีกครั้งแล้วหันข้างชูจุกขึ้นกลางอากาศ เพนเตอร์แกสต์ให้สัญญาณเหมือนน้อยที่สุด บอกให้หยุดเดินก่อนจะถึงตัวลงนอนคว่ำ เขาชี้นิ้วขึ้นเอชเอนด์เอช .300 ไปข้างหน้า แบนตาบนกล้องเล็งขณะเดียวกันนั้นเอสเตอร์ฮาซีอยู่ในท่าคู้ตัวนิ่งสนิทไม่ต่างจากก้อนหินห่างไปข้างหลังเก้าเมตร

เพนเตอร์แกสต์มองผ่านกล้องเล็ง ให้เส้นกากบาททาบบนหัวไหล่ด้านหน้าของเจ้ากวาง ก่อนสุดท้ายใจลึกๆ แล้วตั้งท่าเหินยาวไถ

ทันใดนั้นก็รู้สึกว่ามีโลหะเย็นเฉียบจ่ออยู่บนท้ายทอย

“เสียใจด้วยนะ เพื่อน” เอสเตอร์ฮาซีพูด “ส่งปิ่นไรเฟิลมาวางตรงนี้ด้วยมือข้างเดียว ช้าๆ ไม่ต้องรีบร้อน”

อีกฝ่ายวางปิ่นลง

“ที่นี่ก็ลุกขึ้นยืนช้าๆ”

เพนเตอร์แกสต์ปฏิบัติตาม

เอสเตอร์ฮาซียอยห่าง ปีนโรเฟิลล่าสัตว์ส่องตรงมายังเจ้าหน้าที่เอฟบีไอ
เจ้าตัวระเบิดเสียงหัวเราะขึ้นในทันใด เสียงหัวเราะอันบ้าคลั่งก้องสะท้อนไปทั่ว
ห้องท่ง จากทางตาเพนเดอร์แกสต์เห็นดวงตานั้นตื่นตกใจและกระโดดหนี จากนั้น
ก็หายลับไปในโอหมอก

“ไม่คิดว่าเหตุการณ์จะเลยเถิดมาถึงขั้นนี้” เอสเตอร์ฮาซียพูดขึ้นอีก “มันคือ
โศกนาฏกรรมร้ายแรงที่ผ่านมานานกว่าสิบปีแล้ว แต่คุณก็ดันพยายามจะซุกคู้
มันขึ้นมาใหม่”

อีกฝ่ายไม่พูดอะไร

“คงสงสัยสินะว่ามันเรื่องอะไรกัน”

“เอาจริงๆ นะ ผมไม่ได้สงสัยเลยสักนิด” เพนเดอร์แกสต์ตอบเรียบๆ

“คนที่คุณตามหาก็คือผมเอง เจ้าของโครงการเอฟพีที่ไม่รู้ว่าเป็นใคร และ
ชาร์ลส์ สเลดก็ไม่ยอมบอกให้คุณรู้แน่แหละ”

“ไม่มีปฏิกิริยาใดๆ จากเพนเดอร์แกสต์”

“ผมก็อยากจะอธิบายให้ละเอียดกว่านี้นะ แต่มันจะเกิดประโยชน์อะไร
ขึ้นมาล่ะ ผมเสียใจจริงๆ ที่ต้องทำแบบนี้ คุณรู้ใช่ไหมว่ามันไม่เกี่ยวอะไรกับเรื่อง
ส่วนตัว”

“ยังไม่มีปฏิกิริยาจากอีกฝ่ายเช่นเคย”

“สวดภาวนาเข้าเถอะ โอ้เพื่อนยาก”

เอสเตอร์ฮาซียยกปิ่นขึ้นเล็งแล้วลั่นไก

2

เสียงคลิกเบาๆ ดังขึ้นกลางอากาศขึ้น

“ไอ้บ้าเอ๊ย!” เอสเตอร์ฮาชีสบถลอดไรฟันที่ขบกันแน่น ขณะพยายามกระชากลูกเลื่อนติดกระสุนที่ใช้การไม่ได้ทิ้งแล้วยัดกระสุนนัดใหม่เข้าไปแทนคลิก

เพนเดอร์แกสต์ติดตัวพลูมขึ้นยืนในพริบตาและคว้าปืนไรเฟิลของเขาสองไปที่ชายตรงหน้า “อุบายที่ไม่ค่อยฉลาดเท่าไรของคุณล้มไม่เป็นท่าซะแล้ว ผมนี่สงสัยตั้งแต่ได้รับจดหมายที่เขียนด้วยลายมือห่วยๆ ของคุณซึ่งถามว่าผมจะเอาปืนกระบอกไหนติดตัวมาด้วยแล้ว เกรงว่ากระสุนที่บรรจุอยู่ในปืนไรเฟิลของคุณจะเป็นกระสุนปลอมทั้งหมด มันก็งกเกวียนก่าเกวียนแหละนะ เหมือนที่คุณเอากระสุนปลอมใส่ในปืนไรเฟิลของเฮเลนไงล่ะ”

เอสเตอร์ฮาชียังวุ่นวายกับการใช้มือหนึ่งกระชากลูกเลื่อนติดกระสุนปลอมออก อีกมือควานหาในเบ้าเล็กเพื่อโยกเอากระสุนชุดใหม่ออกมา

“หยุดนะ ไม่งั้นผมจะยิงคุณ” เพนเดอร์แกสต์ตวาด

เอสเตอร์ฮาชีไม่สนใจ ยังคงติดกระสุนนัดสุดท้ายทิ้งแล้วยัดกระสุนนัดใหม่เข้าไป ก่อนจะกระแทกลูกเลื่อนเข้าที่

“ก๊ิต! นัดนี้สำหรับเฮเลน” เพนเดอร์แกสต์เหนียวไก

เสียงตึกดังขึ้น

เพนเดอร์แกสต์รู้ทันทีว่าเกิดอะไรขึ้น จึงพุ่งตัวเข้าหาที่ซ่อนหลังก้อนหินที่โผล่ขึ้นมาจากพื้นดิน จังหวะเดียวกับที่เอสเตอร์ฮาชีลั่นไก กระสุนพุ่งปะทะ

ก่อนหินแล้วกระดอนกลับ เศษหินฟุ้งกระจาย เพนเดอร์แกสต์กลิ้งตัวหลบเข้าไป
ลึกขึ้น เขาทั้งป็นไรเฟิลแล้วชักปืนโคลท์ .32 ที่พกติดตัวเพื่อไว้ออกมาและลุกขึ้น
เล็งก่อนลั่นไก แต่เอสเตอร์ฮาซีหาที่กำบังตัวก่อนแล้วหลังเนินเล็กๆ กระสุนที่
เจ้าตัวยิงได้ตอบปะทะก่อนหินตรงหน้าเพนเดอร์แกสต์พอดี

ขณะนี้ทั้งสองฝ่ายต่างหลบอยู่เบื้องหลังที่กำบังแต่ละด้านของเนินเขา อีกครั้ง
ที่เสียงหัวเราะของเอสเตอร์ฮาซีดังก้องไปทั่วบริเวณ “ดูทำอุบายที่ไม่ค่อยฉลาด
เท่าไรของคุณก็ล้มเหมือนกัน คิดเหอว่าผมจะยอมปล่อยให้คุณออกมาแถวนี้
พร้อมปืนไรเฟิลที่ใช้การได้ เสียใจด้วยนะพรรคพวกที่ผมจัดการถอดเข็มแทงชนวน
ออกก่อน”

เพนเดอร์แกสต์นอนตะแคงชิดก่อนหินพลางหลบหายใจหนักๆ มันเป็นการ
เผชิญหน้ากันตัวต่อตัว ขณะที่แต่ละฝ่ายอยู่คนละฝั่งของเนินเล็กๆ ลุกเดียวกัน
นั่นหมายความว่าใครก็ตามที่ขึ้นไปถึงยอดก่อนก็จะ...

เพนเดอร์แกสต์กระโดดผลุงขึ้นยืน ตะกายขึ้นไปตามด้านข้างของเนิน
ราวกับแมงมุม เขาขึ้นไปถึงยอดเนินพร้อมๆ กันกับอีกฝ่าย ทั้งคู่เฝินเข้ากอดรัด
พืดเหวี่ยงกันไม่บันยะบันยัง ต่างปลุกปล้ำให้ตนได้พิชิตชัยภูมิที่สูงกว่า ก่อนจะ
เสียหลักล้มกลิ้งลงมาตามพื้นที่เคลื่อนด้วยก้อนหินอย่างไม่เป็นท่า เพนเดอร์แกสต์
พลิกคุบปรับออกห่างพลางตัวดป็นโคลท์เข้าใส่ แต่เอสเตอร์ฮาซีสะบัดลำกล้อง
ปืนไรเฟิลในมือเข้าฟาดฟัน อารูททั้งสองชนิดปะทะกันไม่ต่างจากดาบ ก่อนกระเด็น
หลุดจากมือพร้อมๆ กัน มือหนึ่งของเพนเดอร์แกสต์ฉวยลำกล้องปืนไรเฟิลของ
อีกฝ่ายไว้ได้ แล้วทั้งคู่ก็ต่อสู้แย่งชิงปืนกระบอกนั้น เพนเดอร์แกสต์ทิ้งปืนพกของ
ตัวเองเพื่อจะพยายามช่วงชิงปืนของเอสเตอร์ฮาซีด้วยมือทั้งสองข้าง

การปลุกปล้ำของทั้งสองฝ่ายดำเนินต่อไป มือทั้งสองข้างทั้งบิดทั้งฟาดตะ
เกาะกุมปืนไรเฟิลกระบอกเดียวกัน ต่างคนต่างพยายามจะสลัดอีกฝ่ายออกไป
ให้พ้น เพนเดอร์แกสต์โน้มตัวไปข้างหน้า ฝังเขี้ยวบนมือของเอสเตอร์ฮาซี และ
กดจนเป็นแผลลึกถึงเนื้อ ส่วนเอสเตอร์ฮาซีก็ขวิดหัวใส่อีกฝ่ายพร้อมกับคำรามลั่น
ส่งให้เจ้าหน้าที่เอฟบีไอหายหลังก่อนจะเตะสี่ข้างของฝ่ายนั้นอย่างดุตัน การต่อสู้
อย่างเหี้ยมโหดพาให้ทั้งคู่กลิ้งหลุนๆ ลงมาตามก้อนหินที่แตกเป็นสองส่วนเพราะ
อากาศหนาวจัดอีกครั้ง ชูดลายพรางที่ใส่ฉีกขาดด้วยกันทั้งสองฝ่าย

เพนเดอร์แกสต์ทั้งบิดและกระซางขณะมือคาวอยู่ที่ไก่อป็น ทั้งยังเหนียวไก่อ
ครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อไม่ให้มีกระสุนเหลือในกลัก เขาละมือจากปืนแล้วพาดกำปั้น
ใส่กะโหลกเอสเตอร์ฮาซี จังหวะเดียวกับที่ชายผู้นั้นหวดปืนไรเฟิลใส่หน้าอกของ
เจ้าหน้าที่เอฟบีไอเหมือนพาดกระบอง เพนเดอร์แกสต์จับพานท้ายปืน พยายาม
กระซางมันกลับมาใหม่ แต่เอสเตอร์ฮาซีสร้างความประหลาดใจให้ฝ่ายตรงข้าม
ด้วยการกระซากร่างของเจ้าหน้าที่เอฟบีไอไปข้างหน้าแล้ววาดเท้าเตะเข้าที่ใบหน้า
จนจมูกเพนเดอร์แกสต์แทบหัก เลือดพุ่งกระฉูดทั่วไปหมด เพนเดอร์แกสต์
ล้มหายใจลง ก่อนสะบัดหน้าพยายามให้สมองปลอดโปร่ง ขณะที่เอสเตอร์ฮาซี
โถมตัวทับลงมาและพาดพานท้ายปืนไรเฟิลใส่หน้าอย่างจัง ท่ามกลางละอองเลือด
และสายตาที่ฝ้าฟาง เขาเห็นเอสเตอร์ฮาซีตะกุกตะกักกระสุนนัดใหม่ในเบ้าแล้วยัดใส่
เข้าไปในปืนไรเฟิล

เพนเดอร์แกสต์ติดเท้าเตะปากกระบอกปืนขึ้นสูง พร้อมกับเหวี่ยงตัว
ไปด้านหนึ่งขณะที่กระสุนพุ่งจากลำกล้อง เขาคว่ำเป็นพอกของตัวเองจากจุดที่ทิ้งไว้
ก่อนกลิ้งตัวและลั่นกระสุนตอบโต้ แต่เอสเตอร์ฮาซีตะกายหลบเข้าไปหลังเนิน
เรียบร้อยแล้ว

เจ้าหน้าที่เอฟบีไอฉวยโอกาสระหว่างการต่อสู้สงบลงชั่วคราว กระโจน
ลุกขึ้นวิ่งลงจากเนิน สลับกับหันไปลั่นกระสุนหลายครั้งเพื่อตริ่งเอสเตอร์ฮาซีไว้
ขณะที่ออกวิ่งเต็มฝีเท้า พอวิ่งลงมาถึงปลายเนิน เขาพุ่งเข้าไปในบริเวณหนองน้ำ
ตรงไปยังโพรงแห่งหนึ่งซึ่งหมอกหนาที่บดบังตัวเขาไว้อย่างรวดเร็ว

เพนเดอร์แกสต์หยุดอยู่ตรงจุดนั้น รอบตัวมีแต่แอ่งโคลนไหวกระเพื่อม
พื้นใต้ฝ่าเท้ารู้สึกยวบยาบแปลกๆ คล้ายวุ้น เขาเหยยปลายรองเท้าบู๊ตไปข้างหน้า
และพบพื้นที่แน่นแข็งกว่า จึงมุ่งหน้าลึกลงไปในทุ่งฟาร์ลมีร์ เขาก้าวกระโดดจาก
เนินดินลูกหนึ่งสู่อีกลูก จากก้อนหินก้อนหนึ่งสู่อีกก้อน รักษาระยะห่างจากบ่อโคลน
ดูขณะพยายามให้ตัวเองอยู่ห่างจากเอสเตอร์ฮาซีมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
ระหว่างเคลื่อนตัวไปนั้น เขาได้ยินเสียงลั่นกระสุนเป็นชุดจากทิศทางของเนินลูกนั้น
แต่มันพุ่งสะปะสะปะเพราะอีกฝ่ายยิงใส่เงา

เขาหมุนตัวสามสิบองศาแล้วชะลอฝีเท้า ในห้องน้ำแห่งนี้นอกจากก้อนหินที่ผุดโผล่ให้เห็นไม่กี่ก้อนแล้วก็มีที่ให้ซ่อนตัวน้อยมาก หมอกคือเครื่องพรางตัวอย่างเดียวที่มี นั่นหมายความว่าเขาจะต้องยอบตัวให้ต่ำเข้าไป

เพนเดอร์แกสต์เคลื่อนตัวต่อไป พยายามรุดไปข้างหน้าให้เร็วที่สุดและรอบคอบที่สุด บ่อยครั้งที่เขาหยุดเพื่อเหย่ปลายเท้าสำรวจพื้นข้างหน้า เขารู้ว่าเอสเตอร์ฮาซีต้องตามมาแน่ เพราะชายคนนั้นไม่มีทางเลือกอื่นอีกแล้ว นอกจากนั้นเจ้าตัวยังเป็นนักกระรอมือฉมัง อาจจะเก่งกว่าตัวเพนเดอร์แกสต์เองด้วยซ้ำ ขณะก้าวไปข้างหน้า เขาล้วงผ้าเช็ดหน้าจากกระเป๋าออกมาดมกยพยายมห้มเลือด รู้สึกว่าการระดมกลิ่นที่หักจากการต่อสู้อย่างดุเดือดเสียตลึงอยู่ในอก เขาตำหนิตัวเองเจียงๆ ในใจที่ไม่ตรวจปืนไรเฟิลให้เรียบร้อยก่อนจะออกจากที่พักตามกฎแล้วปืนไรเฟิลทุกกระบอกจะเก็บไว้ในห้องเก็บปืนที่ปิดล็อกแน่นหนาของคิลเวิร์นลอร์ด เอสเตอร์ฮาซีคงใช้อุบายบางอย่างเพื่อเข้าไปยุ่งกับปืนของเขา ใช้เวลาแค่หนึ่งหรือสองนาทีกก็ปลดเข็มแทงชนวนได้แล้ว เขาประเมินความสามารถของฝ่ายตรงข้ามต่ำเกินไป และตั้งใจว่าจะไม่ปล่อยให้เกิดเรื่องแบบนั้นขึ้นอีก

เพนเดอร์แกสต์หยุดชะงักกลางก้มสำรวจพื้น บริเวณที่เต็มไปด้วยก้อนกรวดหย่อมนั้นปรากฏรอยเท้าของเจ้ากวางที่ทิ้งคู่ทำให้ตกใจเผ่นหนี เขาเงยหูฟังและมองไปตามทางที่เพิ่งผ่านมา หมอกลอยตัวสูงขึ้นจากห้องน้ำเป็นริ้วๆ บดบังทัศนวิสัยของทุ่งที่โล่งสุดลูกหูลูกตาตลอดจนทิวเขาในที่ห่างไกลเป็นระยะๆ ยอดเนินที่พวกเขาต่อสู้กันเมื่อครู่ก่อนถูกโอบล้อมด้วยหมอก เขาไม่เห็นฝ่ายที่ไล่ตามมาที่ใดทั้งสิ้น แสงสีเทาหม่นปกคลุมทั่วบริเวณ พ้ายังคงแลบแปลบปลาบเป็นระยะๆ ทางทิศเหนือ มันคือสัญญาณบ่งบอกว่าพายุกำลังเคลื่อนตัวใกล้เข้ามา

เพนเดอร์แกสต์บรรจุกระสุนชุดใหม่ใส่ปืนโคลท์ แล้วมุ่งหน้าเข้าไปในห้องน้ำลึกยิ่งขึ้น ไล่ตามรอยเท้ารางเลือนของเจ้ากวางตัวนั้น ขณะที่มันเอียงย่างผ่านไประหว่างปลักโคลนที่กระเพื่อมไหวและบ่อโคลนตื้นซึ่งมีแต่ตัวมันเองเท่านั้นที่รู้

มันยังไม่จบแค่นี้แน่ เอสเตอร์ฮาซียังตามล่าเขาอย่างเอาเป็นเอาตาย และผลของมันก็มีอยู่อย่างเดียว คือหนึ่งในสองคนจะไม่มีวันได้กลับออกไป

3

☞ เพนเดอร์แกสต์เดินตามรอยกว้างที่พอมองเห็นรางๆ ร่องรอยดังกล่าว คดเคี้ยววกวนผ่านที่ลุ่มน้ำท่วมขัง เขาพยายามประคองตัวให้เดินเฉพาะบนพื้นดิน ที่แน่นแข็ง ขณะที่พายุเคลื่อนตัวใกล้เข้ามา ท้องฟ้าก็ยิ่งมืดครึ้มขึ้นทุกทีพร้อมกับ ร้องคำรามก้องเหนือทุ่งหญ้า เพนเดอร์แกสต์ก้าวเดินอย่างรวดเร็ว จะหยุดก็ต่อเมื่อสำรวจลักษณะพื้นดินและร่องรอยของกวางเท่านั้น ณ ช่วงเวลานี้ของปีหนองน้ำ แห่งนี้จะอันตรายมากเป็นพิเศษ เพราะฤดูร้อนที่ยาวนานทำให้มีพืชน้ำเขียวๆ ขึ้นปกคลุมบ่อโคลน พรางตาให้เข้าใจว่าเป็นพื้นแน่นแข็งแต่กลับยุบตัวเมื่อแบกรับ น้ำหนักของมนุษย์

ฟ้าแลบแปลบปลาบ ฝนเม็ดตอวบอ้วนเริ่มทิ้งตัวลงมาจากแผ่นฟ้าสีตะกั่ว ลมพัดแรงขึ้นจนพุ่มฮีทเทอร์สันไหวแกรกราก ลมหอบเอากลิ่นที่เต็มไปด้วย พืชภัยจากหนองน้ำอินิชลอยไปทางทิศตะวันตก พงต้นกกและต้นอ้อที่ปกคลุม อยู่เหนือผิวน้ำกว้างใหญ่ไหลเอนไปมากลางสายลม เพนเดอร์แกสต์ตามรอยกวาง ไปไกลกว่าหนึ่งกิโลเมตรครึ่ง พื้นที่ค่อยๆ ลาดสูงขึ้นและแน่นแข็งขึ้น และแล้ว ซากปรักหักพังของอาคารหลังหนึ่งก็พลันปรากฏขึ้นข้างหน้าในช่องว่างของหมอก เงาของซากปรักหักพังนั้นหาบอยู่บนแผ่นฟ้าบนยอดเนิน สถานที่แห่งนั้นคือ คอกสัตว์และกระท่อมคนเลี้ยงแกะเก่าแก่สร้างด้วยหิน แสงฟ้าแลบสาดส่องให้เห็น จุดนั้นเป็นพักๆ ถัดจากเนินเขาสูงนั้นคือชายหนองน้ำเว้าๆ แหว่งๆ หลังจาก พิจารณาอย่างละเอียด เพนเดอร์แกสต์สังเกตเห็นว่ากวางตัวนั้นเดินผ่านซากปรักหักพัง แล้วเดินต่อไปทางหนองน้ำกว้างใหญ่อีกด้านของเนิน

เขาขึ้นไปบนเนินและลงมือสำรวจซากอย่างรวดเร็ว กระทั่งมองเห็นไม่มี
หลังคา กำแพงหินหักพังปกคลุมด้วยเห็ดรา สายลมคร่ำครวญกระซิบกระซาบ
ผ่านเศษซากที่ยังหลงเหลือ อีกด้านหนึ่งของเนินลาดลงสู่หนองน้ำที่ซุกตัวอยู่ใน
เงามืดของหมอกที่ลอยขึ้นมา

ซากปรักหักพังแห่งนี้ตั้งอยู่บนที่สูง และเป็นจุดที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการ
ป้องกันตัว เพราะตั้งอยู่ในชัยภูมิที่มองเห็นทุกทิศทาง ไม่ว่าใครก็มองออกมามันเป็น
สถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการซ่อนเงื่อนที่ฝ่ายที่ไล่ตามมา หรือไม่เช่นนั้นก็เหมาะสำหรับ
ปักหลักต่อต้านการจู่โจม ด้วยเหตุนี้เพนเดอร์แกสต์จึงเดินผ่านซากปรักหักพังนั้น
ก่อนลงจากเนินไปยังหนองน้ำอินิช เป็นอีกครั้งที่เขาพบรอยเท้ากว้างและยื닝
อยู่ครู่หนึ่ง ดูเหมือนเจ้ากวางตัวนั้นจะเดินเข้าหาทางตัน มันคงเครียดมากทีเดียว
เมื่อรู้สึกวุ่นวายเพนเดอร์แกสต์ตามมันมา

เขาวกกลับไปตามสายหนองน้ำจนถึงบริเวณที่เป็นพงต้นกกหนาทึบ มี
คันดินปนกรวดยื่นออกมาในน้ำ ก้อนหินที่เรียงตัวกันอยู่พอจะอาศัยเป็นที่ซ่อนตัว
ได้ ถึงจะค่อนข้างเล็กแต่เห็นชัดว่าน่าจะใช้งานได้ดี เขาล้วงผ้าเช็ดหน้าสีขาวออกมา
ห่อหุ้มก้อนเล็กๆ วางไว้ที่จุดหนึ่งข้างหลังหินก้อนใหญ่ จากนั้นเดินผ่านไป ถัดจาก
จุดที่คันดินยื่นลงมาในน้ำ เพนเดอร์แกสต์ก็พบสิ่งที่กำลังมองหา มันคือแผ่นหิน
แบนๆ ใต้ผิวน้ำที่ห่อหุ้มด้วยต้นกก เขาเห็นว่ากวางตัวนั้นเดินผ่านจุดนี้ระหว่าง
ที่มันบ่ายหน้าเข้าไปในหนองน้ำเช่นกัน

เครื่องพรางตาตามธรรมชาติลักษณะนี้ไม่น่าจะเป็นจุดซ่อนตัวที่ดีนัก และ
ยิ่งไม่เหมาะเข้าไปใหญ่ถ้าจะใช้เป็นทำเลในการพยายามป้องกันตัว ด้วยเหตุผล
ดังกล่าว มันจึงน่าจะเข้าที่สำหรับเขา

เพนเดอร์แกสต์ลุดน้ำไปที่หินแบนๆ ก้อนนั้น หลีกเลียงปลักถมแต่ละด้าน
และเข้าไปแอบพ้นจากสายตาในพงต้นกกโดยคู้ตัวหมอบรอ แสงฟ้าผ่าฟาดเปรี้ยง
กลางแผ่นฟ้า ตามด้วยเสียงฟ้าคะนองครืนครืน หมอกกระจายตัวหนาตาขึ้น
ในหนองน้ำ บดบังซากปรักหักพังบนยอดเนินจนหมดสิ้น ไม่ต้องสงสัยเลยว่า
อีกไม่ช้าเอสเตอร์ฮาซิจจะต้องมาถึง แล้วทุกอย่างก็จะจบ

จัดสัน เอสเตอร์ฮาซีหยุดสำรวจพื้นดินครู่หนึ่ง เอื้อมมือลงไปหยิบก้อนกรวดที่กระเด็นไปด้านหนึ่งบนหนทางตามรอยกว้าง และเห็นรอยเท้าของเพนเดอร์แกสต์ไม่ชัดเท่าไร แต่เขาสังเกตจากลักษณะที่พื้นดินโดนเหยียบและหญ้าแบนราบในบริเวณใกล้เคียง ชายคนนั้นไม่คิดจะเสี่ยงเดินดุ่มๆ ไปข้างหน้า แต่ใช้วิธีตามรอยคดเคี้ยวของกว้างผ่านทุ่งพาร์ลมีร์ท่ามกลางหนองน้ำไปเรื่อยๆ ฉลาดจริงนะพ่อคุณ ไม่มีใครกล้าเสี่ยงเข้ามาแถวนี้โดยไม่มีคนนำทาง แต่กว้างทำหน้าที่ได้ดี ไม่แพ้คนนำทางที่เชี่ยวชาญเลยทีเดียว ขณะที่พายุเคลื่อนตัวใกล้เข้ามาทุกที หมอกก็ยิ่งหนาทึบขึ้น มันมืดจนเขานึกได้ใจที่แอบเอาไฟฉายติดตัวมาและซ่อนมันไว้อย่างมิดชิด ตอนนั้นเขาจึงสามารถสำรวจเส้นทางได้อย่างละเอียด

ชัดเจนว่าอีกฝ่ายมีเจตนาจะหลอกล่อเขาเข้ามาในหนองน้ำเพื่อจะฆ่าทิ้ง แม้จะแสร้งแสดงตัวเป็นผู้ดีชาวใต้ แต่เพนเดอร์แกสต์เป็นคนใจคอโหดเหี้ยม และเป็นนักสู้เลวระยำที่ใช้วิธีการสกปรกที่สุดเท่าที่เขาเคยรู้จัก

แสงฟ้าผ่าส่องให้เห็นทุ่งหญ้าร้าง เอสเตอร์ฮาซีมองผ่านช่องว่างของหมอกจนเห็นเค้าโครงของซากปรักหักพังบนเนินทางไปสี่ร้อยเมตร เขาหยุดชะงักตรงนั้นคือสถานที่เหมาะที่เพนเดอร์แกสต์จะซ่อนรอ เขาจะเข้าไปใกล้ซากปรักหักพังนั้นด้วยเจตนาเดียวกัน คือลอบโจมตีฝ่ายนั้น...แต่ขณะที่สายตาซ้ำของของเขากวาดไปทั่วจุดนั้น เขาก็คิดว่าคนอย่างเพนเดอร์แกสต์หลักแหลมเกินกว่าจะทำอะไรที่มองออกโจ่งแจ้ง

เขาจะเสี่ยงคาดเดามั่วๆ ไม่ได้

พื้นที่รกร้างแบบนี้มีจุดให้ซ่อนตัวน้อยมาก แต่เมื่อประเมินจากความเคลื่อนไหว เขาน่าจะใช้ประโยชน์จากหมอกหนาเป็นเครื่องกำบังตัวได้ ราวกับรู้จังหวะ หมอกระลอกใหม่เคลื่อนตัวเข้ามา แล้วเขาก็ถูกห้อมล้อมด้วยโลกแห่งความว่างเปล่าที่ปราศจากสิ่งอื่น เอสเตอร์ฮาซีเร่งฝีเท้าขึ้นเนินตรงไปยังซากปรักหักพังนั้น เขาเคลื่อนตัวได้เร็วขึ้นบนพื้นดินแน่นแข็ง ก่อนถึงยอดเนินประมาณเก้าสิบเมตร เขาเปลี่ยนเส้นทางอ้อมไปอีกด้านเพื่อจะขึ้นไปในทิศทางที่อีกฝ่ายไม่คาดคิด ฝนตกลงมาหนักขึ้น เสียงฟ้าคำรามค่อยๆ ห่างไปเหนือทุ่งหญ้า

เอสเตอร์ฮาซีคว้าตัวท่าหลบเข้าที่กำบังเมื่อหมอกจางลงชั่วขณะ เผยให้เห็น
ซากปรักหักพังข้างบนถนัดตา ไม่มีวีแววของเพนเดอร์แกสต์ พอหมอกเคลื่อนตัว
มาอีกครั้งเขาจึงขยับขึ้นไปตามข้างเนินพร้อมปืนไรเฟิลในมือ จนถึงกำแพงหิน
ล้อมคอกสัตว์เก่าแก่ เขาขยับตัวละไปตามกำแพงพลาซายอบตัวต่ำ รอจนกระทั่ง
หมอกจางเขาจึงมองผ่านช่องว่างระหว่างก้อนหินเข้าไป

ในคอกสัตว์ว่างเปล่า แต่ถัดไปคือกระท่อมปราศจากหลังคา

เอสเตอร์ฮาซียอบตัวต่ำกว่ำกำแพง ย่องจากบริเวณคอกสัตว์เข้าไปใกล้
ตัวกระท่อม อึดใจต่อมาเขาก็แนบแผ่นหลังชิดผนังด้านหลัง และชะเง้อมองผ่าน
หน้าต่างต่างๆ รอให้หมอกเปิดช่องอีกครั้ง ลมพัดแรงขึ้นส่งเสียงผ่านก้อนหิน
กลบเสียงเคลื่อนไหวแผ่วเบาของเอสเตอร์ฮาซีขณะที่เขาเตรียมพร้อม และแล้ว
เมื่ออากาศโปร่งขึ้นบ้างเล็กน้อย เขาจึงพลิกตัวเข้าหาหน้าต่าง พร้อมกับยกปืนไรเฟิล
กราดไปทั่วทุกจุดในกระท่อมจากมุมสู่มุม

ทุกหนทุกแห่งว่างเปล่า

เขากระโดดข้ามขอบหน้าต่างเข้าไปคู่เข้าในกระท่อมพลาซใช้ความคิดอย่าง
เร่งร้อน เป็นอย่างที่เขาคิดจริงๆ เพนเดอร์แกสต์หลีกเลี่ยงสิ่งที่เห็นอยู่ชัดๆ ว่า
น่าจะต้องทำ เจ้าตัวไม่คิดจะใช้กลยุทธ์ในการยึดชัยภูมิบนพื้นที่ที่สูงกว่าฝ่าย
ตรงข้าม แล้วชายคนนั้นไปอยู่ที่ไหนกันล่ะ เอสเตอร์ฮาซีพิมพ์ทดสอบ ถ้าเป็น
เพนเดอร์แกสต์ พนันได้เลยว่าอีกฝ่ายต้องทำแต่เรื่องเหนือความคาดหมายเท่านั้น

หมอกอีกระลอกเคลื่อนตัวเข้ามา เอสเตอร์ฮาซีจึงถือโอกาสสำรวจร่องรอย
ของเพนเดอร์แกสต์บริเวณรอบๆ กระท่อม ลำบากไม่น้อยกว่าเขาจะพบร่องรอย
ดังกล่าวซึ่งเลือนหายไปอย่างรวดเร็วกลางสายฝนหนัก เอสเตอร์ฮาซีออกเดินลงเนิน
อีกด้านสู่หนองน้ำข้างล่าง เขาเห็นลักษณะของพื้นที่แถวนั้นรางๆ ผ่านช่องว่างของ
หมอก ดูเหมือนมันจะเป็นทางตัน ถัดไปจากจุดนั้นดูจะมีแต่หนองน้ำอิินซึเท่านั้น
นั่นหมายความว่าเพนเดอร์แกสต์จะต้องซ่อนตัวอยู่ที่ไหนสักแห่งแถวชายหนองน้ำ
เอสเตอร์ฮาซีรู้สึกกังวลขึ้นมาหน่อยๆ เขากวาดตามองทั่วบริเวณผ่านช่องที่หมอก
จางลง ชายคนนั้นคงไม่แอบอยู่ในดงต้นกกหรือพงต้นอ้อแน่นอน แต่มีคันดิน
แห่งหนึ่งยื่นลงไปเ็นหนองน้ำ เอสเตอร์ฮาซีล้วงกล้องส่องทางไกลออกมาส่อง